

да са разговаря свободно по Англійски.

Като приучваще тя тъй Хенриха съкій день все повече и повече къмъ четеніе, гледаше и съсъ живо слово да му съдѣйствува да познае найважны-тъ истинни на Християнскътъ вѣрж, безъ които неможе нѣкой да бѫде Християнинъ. Тя не дочака, додѣ ся научи Хенрихъ да чете Библиј-тѫ, но мѫчеше ся да го настави сама въ познаніето на тѣзи Божественни прѣдмѣты.

Въ първый-тъ разговоръ съ него за то-ва, тя ся мѫчеше да го вразуми, че Истинный Богъ е само единъ, и той е сътворилъ сичкий-тъ свѣтъ, и прѣкрасны-тъ небеса, кѫдѣ-то ще ся възнесѫтъ души-тъ на сички тѣзи, които сѫ станѫли чеда Божіи на земїј-тѫ, и страшный-тъ адъ, приготвенный-тъ за тѣзи, които умирать въ грѣхове-тъ си непокаянны; и въобще тя му тѣлкуваше слѣдующы-тъ Апостолъ Павловы думы: “Отъ него е създадено сичко, което е на небеса и което е на земїј-тѫ.”